

Η συγγραφέας του βιβλίου, «Με τα μάτια του άλλου», Πάολα Καπριόλο μέσα από τα γεγονότα που μας περιγράφει θίγει πολλά από τα προβλήματα που απασχολούν τη σύγχρονη κοινωνία γύρω από το θέμα του ρατσισμού. Καθώς εξελίσσονται τα γεγονότα οι συζητήσεις των δύο βασικών ηρώων του βιβλίου αναφέρονται και σε θέματα γενικότερου περιεχομένου που, όμως περνάνε και αρκετά μηνύματα.

«...Γιατί η συμπόνια είναι το μεγαλύτερο πράγμα στον κόσμο. Πιο μεγάλο κι απ' τον ουρανό. Πιο μεγάλο κι απ' τα Ιμαλάια...»

Ένα από τα σημεία που με άγγιξαν είναι ο ορισμός που δίνει ο Ράτζιβα στη λέξη «συμπόνια». Την περιγράφει σαν να είναι η πιο σημαντική λέξη-έννοια που υπάρχει, κάτι με το οποίο εγώ, προσωπικά, συμφωνώ απόλυτα. Πιστεύω ότι όποιος δείχνει συμπόνια φαίνεται ότι έχει αγαθά αισθήματα. Επίσης, ο Ράτζιβα, ο οποίος έχει υποστεί κακομεταχείριση, δίνει έναν τόσο σωστό και στοχαστικό ορισμό για τη συγκεκριμένη λέξη.

«...Δεν είναι ελεημοσύνη αλλά μια πράξη πραγματικής φροντίδας από ένα ανθρώπινο πλάσμα προς ένα άλλο...»

Ένα άλλο απόσπασμα από αυτό το βιβλίο το οποίο ήταν αιτία προβληματισμού, κατά τη γνώμη μου, βρίσκεται στη σελίδα 35. Συγκεκριμένα σε αυτό το σημείο ο Λούκα καταλαβαίνει ότι η εθελοντική πράξη που έχει αποφασίσει να κάνει δεν είναι τίποτε άλλο από απλό ενδιαφέρον για τον τραυματισμένο φίλο του. Είναι πολύ σημαντικό που συνειδητοποιεί ότι αυτό που είναι αποφασισμένος να κάνει δεν είναι ελεημοσύνη και η πράξη του είναι γεμάτη κατανόηση για ό,τι συμβαίνει στον κόσμο γύρω του.

1) ***«...Κι όμως, σκέφτεται ο Λούκα, υπάρχουν στιγμές που το να συμπεριφέρεσαι σαν ήρωας είναι το ίδιο πράγμα με το να συμπεριφέρεσαι σαν άνθρωπος. Οι περισσότεροι άνθρωποι δεν έχουν αυτήν την ευκαιρία. Εκείνος, όμως, την είχε και την έχασε μέσα από τα χέρια του...»***

Το τελευταίο απόσπασμα που θα ήθελα να αναλύσω είναι τη στιγμή που ο Λούκα σκέφτεται τι σημαίνει να είναι κάποιος ήρωας. Καταλήγει στο συμπέρασμα ότι τις περισσότερες φορές όταν κάποιος συμπεριφέρεται σαν άνθρωπος γίνεται παράλληλα και ήρωας. Έτσι και ο Λούκα βλέποντας αυτό το τραγικό περιστατικό να λαμβάνει τόπο μπροστά στα μάτια του, έπρεπε να είχε αντιδράσει. Πιστεύω ότι η συγκεκριμένη σκέψη του είναι απόλυτα ορθή και, κατά τη προσωπική μου άποψη, σωστή, διότι αρκετές φορές το να αντιδράς σαν άνθρωπος που έχει συναισθήματα είναι εξίσου σημαντικό με το να φέρεσαι σαν ήρωας.

Σε κάθε σελίδα του συγκεκριμένου βιβλίου τα συναισθήματά του αναγνώστη γίνονται όλο και πιο έντονα καθώς και ο ίδιος μετά την ολοκλήρωση της ανάγνωσης του βιβλίου της Πάολα Καπριόλο θα καταφέρει να δει τον κόσμο μέσα από τα μάτια ενός λαθρομετανάστη από τη Σρι Λάνκα.

Δημητριάννα Σκουρτσή

